

[Dagmar Andreassen.]

dan det vil komme til at fungere i praksis, men hvis jeg i øvrigt kan læse paragrafferne rigtigt, så kan lovforslaget medvirke til en klar forbedring af de nuværende forhold, og det er et lovforslag, som det radikale venstre gerne vil stemme for.

Det er fjerde gang, folketinget tager til-løb til en ny lov. Sidste gang var i 1968, og dengang blev sagen stillet i bero, fordi man gav sig til at arbejde på nordisk enighed om fællesnordisk lovgivning. Disse bestræbelser lykkedes ikke, men det forekommer mig, at det forslag, vi her har til behandling, er væsentligt bedre end det, vi behandlede i 1968.

Selv om generalklausulen i den nugæl-dende konkurrencelov har fungeret nogen-lunde tilfredsstillende, er der nok uheldige forhold i samfundet, som dette lovforslag sandsynligvis vil kunne standse, når det bli-ver til lov.

Jeg ved godt, at man ved første behand-ling regner med der kun skal være en prin-cipdebat, men jeg har måttet sige, hvis jeg i øvrigt har forstået lovforslaget rigtigt, at vi giver tilslutning, men jeg er nødt til ligesom at trække nogle af de punkter frem, hvor jeg ikke føler mig helt sikker.

§ 1 fastslår, at loven både drejer sig om privat erhvervsvirksomhed og offentlig virksomhed, som kan sidestilles med privat erhvervsvirksomhed. Det kan der vist ikke herske nogen tvivl om, og jeg vil gerne sige, det er en klar forbedring.

Med hensyn til generalklausulen om, at der ikke må foretages handlinger, som stri-der mod god markedsføringsskik, mener jeg, at vi med det forhold kan standse de annon-cer, som ikke gør rede for, hvad en kom-manditist forpligter sig til ved at gå ind som partsreder. Det blev sagt af en tidligere ta-ler, hr. Gede, at analfabetismen var afskaf-fet, og at folk havde god uddannelse i vore dage, men vi må desværre konstatere, at selv om man har en høj uddannelse, sker det jo ikke så sjældent, at man ikke har været klar over — det har jo vist sig ved debatten om trusserederne, at der er mange, både akademikere og folk med lavere uddannel-ser, som ikke har gjort sig det klart — hvor meget man forpligtede sig til ved at gå ind i et sådant partsforetagende. Det kan måske nok give undervisningsministeren stof til

eftertanke, men så lang tid det er en kends-gering, at det er sådan, er det rimeligt, at vi lovgiver for at lave en beskyttelse, så folk ikke i den grad føler sig snydt.

I § 2 står, så vidt jeg kan læse, at man ikke med vildledende eller urimeligt mangel-fulde angivelser må påvirke efterspørgslen. Den formulering kan jeg godt lide, for det må vel betyde påvirke i positiv og negativ retning. Vi har jo set mange tilfælde af of-fentliggørelse — under påberåbelse af for-brugeroplysning — af sammenligninger imellem forskellige produkter, som var så mangelfulde, at de var urigtige; dermed har man i høj grad været med til at præge efter-spørgslen.

Jeg ved ikke, hvad man i fremtiden skal gøre, hvis tv foretager sig noget sådant, som de f. eks. gjorde for ikke så forfærdelig længe siden, da man gav en beskrivelse af, hvordan man lavede fabriksmarmelade — en klart urigtig oplysning. Jeg kan ikke se, hvad man i henhold til § 19 skal gøre ved sådan noget, men jeg synes, det er en be-tryggelse at vide, at det — i hvert fald så vidt jeg kan læse — efter denne lov ikke længere vil være tilladt.

Når der står i § 6, at tilgift er forbudt, men en ydelse af ganske samme art som hovedydelsen anses ikke som tilgift, så kan jeg ikke lade være med at spekulere på, om det i fremtiden vil være DSB forbudt at føre en lignende kampagne som den, hvor man reklamerede: Tag en pige med for en tier. Er det en ydelse, der er af nøjagtig samme art som hovedydelsen, eller er det en tilgift? Jeg håber, det vil vise sig, at det ikke er en til-ladt form for tilgift.

I § 7 står noget om rabatmærker, og det kan jeg godt forstå, men der står ikke noget om, hvad der er lovligt med hensyn til ra-batter, der ikke betales med mærker hen ad vejen. Hvad med en årsbonus uden mærker, og hvad om denne årsbonus er forskellig, alt efter hvor stort købet er? Vi kender alle sammen en årsbonus i brugsen, som er ens for den, der har handlet for 10.000 kr., og den, der har handlet for 50.000 kr. Hvis denne nu havde været forskellig, så den var 5 gange så stor for den, der havde handlet for 50.000 kr., og man nåede op på rabatsat-ser på 35 pct., havde den så været lovlig? Hvis ikke, så er det jo noget, der må interes-sere i forbindelse med DSBs takster.